

718 ad 722.) et sub Mr., id est, Matiliao, quaerit ex ordine loco O maioris o parvum. In eodem ergo versu (seu linea) reperit sub M_g, n. sub Λον., λζ. et sub Ιω., λη. Ex his ergo discit, quot et qui Evangelistae idem tradiderint. Scilicet Marc. II, 1. Luc. V, 18. Io. V, 1. Rursus Matth. VIII, 23. est ζθ. β. Quaerendum ergo in canone secundo numerus ξθ. Ibi in eadem linea sub Marco est μζ. sub Luca πγ. Ergo tres Evangelistae haec narrant. Scilicet Marc. IV, 36. Luc. VIII, 22. A Canone quinto ad nonum loca notantur, quae duo aliqui Evangelistae soli narrant. In decimo denique, quae singuli Evangelistae singularia habent. Quod supra notavi, διὰ κινναβάρεως, id non in omnibus Codicibus eodem modo in hac epistola invenitur. Nam in aliis adhibita est cinnabaritis, in aliis minium (μίλτος), in aliis ignotius quoddam, dictum λαξά, ipsum tamen etiam rubri coloris. Sic v. c. in Mosquensi Codice Evangeliorum a. seu bibliothecae Sanctissimae Synodi XLV. legitur, διὰ κινναβάρεως. Sed in Codice Mosquensi x. (welcher einzige Codex der Evangelien sich in der Bibliothek des Reichs-Archivs befindet,) legitur, διὰ λαξά. Apud Montefalconium nihil de hoc reperitur. Scripto ergo, et coram, de eo interrogavi plures Graecos, viros doctissimos: responsa tamen eorum, et si multa ingeniosa et erudita erant, militi non probata sunt. Maneo ergo adhuc in ea sententia, ut credam signari id, quod Latini Lacca, nostri appellant, Lack. Eugenius, Archiepiscopus Chermonis, cum in suis ad me litteris, Pultavia d. 20. Mai. 1781. plura ingeniosa et docte ad haec respondisset, ipse tamen, additis: γελάσσις ἐν ἡδὶ ἐκ τεύτοις, tandem acquiescebat in mea sententia, eamque etiam ex linguae Hetruscae Lacca confirmabat. Lacca est, et color, et gummi. Iste, ἐν ζωνφίου τυρός, hoc, ex eiusdem cellulis paratur. Animal istud appellatur Germanice, Lakschildlaus. Copiose et docte de his exposuit A. F. L. Dörffurt, Vir Eruditissimus, in libro: Neues Deutsches Apothekerbuch. Leipzig 1801. Part. I. pag. 580—583. Apud eundem cellulas istas cum mortuis ipsis animalibus vidi.

Addenda et corrigenda.

Pag. 4. vers. 25, inter] et E. addenda nota —: 17, 16. μητθῆς. 18, 2 fine 3. firmiter. 31, a fin. 6. 304. V, d. 35. a fin. 5. 306. V, d. 64, 11. post ολον adde: [Τιτλός.] Huc enim refertur nota marginis: τυρ ητεθεῖ. Hanc lectionem ecclesiasticam, quae est in solo Cod. ψ., accurate notavi in P. ad Matth. in indicibus lecti. pag. 16. Ibid. 24. πεσσο-

Ζλθος. 78, 19. quot habuerit. 83, ult. Post 696. adde: et si bis, ex Marc. 9, 3. ut videtur, habeat Χιών. IV, 1092. 1098. 102, 8. δύνασθε. 104, a fin. 2. ποιεῖτε; 106, 25. η πόλις. 112, versu a fin. 3. lege: 4. σιτίσα, et hunc versum pone ante antecedentem. 117, a fin. 4. υποκάπτω. 120, a fin. 2. lege: 15. v. 121, ult. alii τὴν δέ. 133, 15. loco 10, corrige 9. Ibid. a fin. 6. ὑπάρχειν. E. Cyrill. 140, 22. J — E. v. 160, a fin. 3. ζητύλιξεν. 186, a fin. 3.] οὐτοί εἰσιν. — v. 220, 24. αὐτοῦ secundum] τὴν εἰαυτοῦ Φυχήν. Orig. I. l. primo ita, mox. 265, a fin. 2. versabant, quae est generis feminini. 268, 2. ἐπομάτατε γῆμιν. 274, a fin. 3. ἡκελούθει... 284, a fin. 4. coniungunt et disiungunt. Inde tot confusiones in his iplis Codicibus. e. c. in ὡς εἰαυτὸν et ὡς σεαυτὸν, in μηδ σου et μηδεὶς σου. Luc. 19, 16. 18. 19. ut alia exempla praetermittam. 286, 14. occurrant lectiones, lectores monuit. 288, 23. Quibus vero in Codd. 291, a fin. 7. distinguit. Sic et Theophan. Ceram., quem vide pag. 225. a. b. 308. a fin. 7. καὶ μηδεὶς τοῦ ἀγίου. 333, 8. inter ἡ et ὁ delenda siellula. In editione Gregorii enim per errorem excidit ὁ. 335, 14. ιμᾶς τι εἴσει τοῖς σύβασιν, ἀγαθοποίησαι. Ibid. a fin. 3. ιμᾶς τι.] ιμᾶς ή. E. ιμᾶς τι. A. 367, a fin. 8. dictarum. 375, a fin. 2. laudat VII, 346. 567. X, 305. 390, 2. παρέβοται. 599, a. fin. 10. post σχεδιῶνται τό pone signum hoc). 409, 4. κηρίου * αὐτοῦ. 442, a fin. 11. inter] et — adde καὶ. 448, 12. μάλλον * ἔκεινον. 465, penult. sed contra. 489, 2. μηδεὶς * βαρευβαῖν. Ibid. a fin. 9. post sic, adde: ex quinque Codd. notat Garn. ad Balik. I, 396. nota h. Ita editur. 482, a fine 9. προελάμβανεν αὐτούς. Vide Marc. 6, 33. 490, a. fin. 9. lege: 26. κηρυγμάτου τοῦ] 507, 24. et 25. ita, postulante — post eum. 515, 14. ἀπεκρίθη * ίποσθ. 519, 15. σου * καταφύγεται. 525, a fin. 3. exciderant. 536, 22. post ἀπῆλθε] ante E. adde: ἥλθε. 591, 20. οὐδεποτίαν. 561, 9. ἄλλοι * ἔλεγον. 568, 1. ante ίποσθ, adde ὁ. 569, 13. Post scribebat adde: Simile exemplum memoravi supra Luc. 9, 28. ubi duas diversas lectiones sunt, ίης τὴν μεταποίησιν, in Cod. Goth. et August. Ibid. 18. vero cum. ib. 20. nolebant. 571, 23. Ante Credo, adde notam C. 575, a fine 4. ἐποιησάμην. Ibid. 3. προσπεφάνησα. 583, 18. σου ὁ. 591, 16. σου * σολομών. 596, a. fin. 5. corruptionis. 602, 3. ἐμελλει * ίποσθ. 617, penult. lege 11. loco 12. 635, 19. corruptionem. 705, 9. auctus, ita. 712, 8. aliorum Patrum sunt;

ex Marc.
1. 104, 2
1. 107, 2
n. 120, 2
verige g.
e in Je
andam]
rificant,
3. ex-
alences
eo et
1. 14.
Dodd, 2
sp. 225.
delanta
30, 14.
2; 17.]
in. 2.
in. 10.
1070.
1070.
Bil. 2
, 19.
lanc. 6.
fumante
Seyms.
e lab.
ante 2.
Luc. 9.
d. Goh.
e Creda.
n. 25.
e. 62.
ruption.

2174
52 Sy
fi. 50 f
6 folios
2.45

